

VELIKA NOČ FRANČIŠKA ASIŠKEGA

Oporoka; Sienska oporoka (prim. Asiški zbornik 59); 1 Celano 109; Bonaventura, Velika legenda 15; Hvalnica stvarstva (zadnji verz).

Sodobna družba redko razmišlja o smrti, ne samo, ker nas to spominja, da je naša bit omejena, ampak ker misel na smrt izpostavlja lažno varnost, ki jo čutimo ob prepričanju, da smo gospodarji časa in življenja. Po drugi strani pa je Francišek Asiški pozdravil sestro Smrt s pesmijo, saj je razumel, da smrt ne predstavlja konca vsega, ampak konec, s katerim vstopimo v občestvo z Bogom. Življenje je zares dar, ki ga moramo vrniti: “Nič torej svojega ne pridržite sebi, da vas popolnoma sprejme On, ki se vam vsega daje!” (*Pismo celotnemu Redu 29*).

Na koncu svojih dni je Francišek razmišljal o svojem življenju in povsod odkrival Gospodovo navzočnost in njegovo delovanje. Tako v svoji Oporoki kot refren ponavlja: “Gospod je tako dal meni, bratu Francišku ... Gospod mi je dal tako vero v cerkvah ... nato mi je Gospod dal in mi še vedno daje tako vero ... In ko mi je Gospod dal brate, mi ni nihče pokazal, kaj moram storiti. Toda sam Najvišji mi je razodel, da moram živeti po vzoru svetega evangelija” (*Oporoka 1-14*). Na enak način je tudi Klara Asiška v svoji Oporoki zapisala, da prepozna Boga kot darovalca, ki se mu naj zahvaljujemo za vse darove, ki nam jih naklanja, še posebej za dar njene poklicanosti (prim. Klara, *Oporoka 1-2*).

Praznovanje 800. obletnice velike noči Franciška Asiškega nas vabi, naj o svojem

življenju premišljujemo z očmi vere, tako osebno kot znotraj frančiškanske družine. Na ta način bomo razumeli Božjo prisotnost in njegovo delovanje v vseh stvareh, tudi v težkih in dramatičnih razmerah, v katerih smo bili ali pa jih doživljamo sedaj.

To je priložnost, da se Bogu zahvalimo za vse darove, ki nam jih je naklonil, posebej za dar Franciška Asiškega in njegovo življenje po evangeliju, ki je postalo naša karizma in se izraža v različnih pomenih učenčevstva in služenja. Ti darovi danes še vedno lahko močno vplivajo na ljudi vseh kultur, tako znotraj kot zunaj katoliške Cerkve.

Ko se je bližal Franciškovo odhod, je ta svojim bratom dejal: “Začnimo, bratje, služiti Gospodu Bogu, ker smo doslej komaj kaj ali zelo malo koristnega naredili.’ Menil je, da dotlej še ni ničesar dovršil in je v neutrudljivi vztrajnosti vedno upal, da bo lahko začel kaj novega pri odločitvi za svetost. Hotel se je spet vrniti k služenju gobavcem.” (*1 Celano 103*). Velika noč Franciška Asiškega nas spominja, da je vsak dan priložnost, da začnemo znova in prenovimo svoj odziv na Božji klic. Kot brate in sestre nas pošilja k vsemu svetu, da bi postali njegova priča v besedi in dejanju in tako ljudi pritegnili k ljubezni do Boga (prim. *Razlaga očenaša 5*).

Nazadnje pa je praznovanje in smrt Ubožca priložnost, ko se spomnimo, da smo poklicani k svetosti in da smo kot Francišek povabljeni k premisleku o lepoti Božje besede in naše frančiškanske poklicanosti, saj je “svetost najprivlačnejši obraz Cerkve” (*Veselite in radujte se 9*).

Življenje v Kristusu

“Darujmo Najvišjemu in Vzvišenemu Gospodu Bogu vse dobrine; in priznavajmo, da so vse njegove ter se za vse zahvaljujmo njemu, od katerega prihaja vse dobro” (*Nepotrjeno vodilo 17,17*).

Cilj

Prepoznati Boga kot darovalca, ki naj mu mnogo njegovih darov vrnemo s slavljenjem in hvaležnostjo.

Dejavnosti

- Ohranimo zavedanje, da je naše življenje dar, ki ga moramo vrniti.
- Razsvetljeni z Oporoko Frančiška Asiškega premišljujemo svojo osebno zgodovino, da bi prepoznali Božje delovanje v našem življenju, in se zato Bogu tudi zahvaljujmo in ga slavimo.
- Prenovimo svojega duha hvaležnosti za dar krščanske poklicanosti in zato, ker smo člani frančiškanske družine.

Naše življenje v skupnosti

“Gospod mi je dal tako vero v Cerkvah” (*Oporoka 4*)

Cilj

Praznovati dar karizme svetega Frančiška v Cerkvi.

Dejavnosti

- Spodbujajmo ozaveščenost o naši karizmi, ne le v svojih skupnostih, župnijah, izobraževalnih centrih itd., ampak tudi tam, kjer frančiškanska družina ni navzoča.
- V sodelovanju z drugimi člani cerkvenih skupnosti organizirajmo srečanja, bogoslužja itd., da bi praznovali pomen daru sv. Frančiška za Cerkev.
- Frančiška Asiškega predlagajmo kot vzor svetosti in zato resnične človeškosti, da bi lažje negovali in vzgajali sadove človeškosti, ki jih najdemo v vseh kulturah in v sodobni družbi.

Naše življenje v skupnosti

“Gospod mi je dal tako vero v Cerkvah” (*Oporoka 4*)

Cilj

Praznovati dar karizme svetega Frančiška v Cerkvi.

Dejavnosti

- Spodbujajmo ozaveščenost o naši karizmi, ne le v svojih skupnostih, župnijah, izobraževalnih centrih itd., ampak tudi tam, kjer frančiškanska družina ni navzoča.
- V sodelovanju z drugimi člani cerkvenih skupnosti organizirajmo srečanja, bogoslužja itd., da bi praznovali pomen daru sv. Frančiška za Cerkev.
- Frančiška Asiškega predlagajmo kot vzor svetosti in zato resnične človeškosti, da bi lažje negovali in vzgajali sadove človeškosti, ki jih najdemo v vseh kulturah in v sodobni družbi.

Naše življenje v svetu

“Kajti zato vas je poslal po vsem svetu, da z besedo in dejanjem izpričujete njegovo besedo” (*Pismo vsemu redu 9*).

Cilj

Podpirati evangelizacijo kot priložnost, da bi bogato povrnili darove, ki smo jih prejeli.

Dejavnosti

- Spodbujajmo bratstva, da bi bila priče upanja in veselja prek konkretnih iniciativ oznanjevanja in evangelizacije.
- Pustimo se poučiti, da bi modro prepoznavali znamenja časa in tako hitro prepoznali, kako ustvarjalno in edinstveno deluje Sveti Duh med ljudmi današnjega časa.
- Zavežimo se, da bomo prisotni in da bomo pogosto in radi obiskovali tiste brate in sestre, ki živijo na najbolj oddaljenem družbenem robu, da bi jim prinesli veselje in odrešenje Božje besede.
- S kulturno in umetnostno dediščino, ki jo imamo v naših bratstvih, cerkvah, muzejih itd. družbi predstavimo Frančiška Asiškega in našo družinsko zgodovino.museums, etc.